

İhtilafın Sebepleri

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yas. 28:1–14, Yer. 3:14–18, Hak. 17:6, 1.Kr. 12:1–16, 1.Kor. 1:10–17, Elç. 20:25–31.*

HATIRLAMA METNİ: “ ‘RAB korkusudur bilgeliğin temeli. Akıl Kutsal Olan’ı tanımaktır.’ ” (Özd. 9:10).

Eski Ahit peygamberleri defalarca İsrail halkını Allah’ın talimatlarına uymaya çağırdılar. İtaatsizlik ve dikkatsizlik, inançlarından dönmeye ve ihtilafa yol açacaktı. Allah’ın yasalarına itaat, insanları günahın doğal sonuçlarından korumak ve onları birçok yabancı milletin arasında kutsamak için amaçlanmıştı. Allah’ın iradesinin takibi, halk arasında uyum yaratacak ve onların hemen hemen her yönden kuşatıldığı putperest ve kötü ibadet uygulamalarına dayanmaları için topluluğun kararlılığını güçlendirecekti. Allah’ın niyeti, halkın kutsal olması ve etrafındaki uluslara tanıklık etmesiydi.

Allah’ın İbraniler’i Mısır’dan çıkardıktan sonra onlara söylediği gibi: “İşte, Tanrım Allah’ın buyruğu uyarınca size kurallar, ilkeler verdim. Öyle ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede bunlara uyasınız. Onlara sınıksız bağlanın. Çünkü ne denli bilge ve anlayışlı olduğunuzu uluslara bunlar gösterecek. Bu kuralları duyunca, uluslar, ‘Bu büyük ulus gerçekten bilge ve anlayışlı bir halk!’ diyecek.” (*Yas. 4:5, 6*).

Şüphesiz ki, sadık kalsalardı, O’nun halkı kutsanmış ve çevresine bereket kaynağı olacaktı. Ancak sadakatsizlik birçok soruna daha yol açacaktı, ihtilaf bunlardan birçoğu içinde sadece biriydi.

*13 Ekim Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

“Ey Dönek Çocuklar, Geri Dönün”

İsrail halkının tarihi, itaatsizlik ve anarşi hikâyeleriyle doludur, Allah’a itaat etmeye geri dönüyor ve bunu daha fazla itaatsizlik ve çatışmalar tekrar ediyordu. Bu örnek kendini tekrar tekrar gösteriyordu. Allah’ın halkı bilinçli olarak O’nun istemini takip ettiği her sefer barış ve yaşamla kutsandılar. İtaatsizlik ettikleri ve kendi yollarını izledikleri her sefer de hayatları sefillik, savaşlar ve çatışmalarla dolu oldu. İsrail, vaat edilmiş topraklara girmeden önce bile Allah bu örneği öngörmüş ve varoluşlarının bu denli kötü sonuçlarından kaçınmaları için çözüm önermişti.

Yasa’nın Tekrarı 28:1–14’ü okuyun. Halkı, Allah’ın istemine itaat etseydi, İsrail’e ne gibi bereketler gelecekti?

Yeremya 3:14–18’i okuyun. Allah’ın İsrail’e tövbe etmesi ve O’na dönmesi çağrısından ne çıkarabiliriz? Bu, Allah’ın halkına olan sevgisi ve sabrı hakkında bize ne anlatır?

Yeremya kitabında şaşırtıcı olan şey, Allah’ın, isyan, bölünmüşlük ve putperestliğe rağmen halkına karşı ne kadar sevgi dolu, merhametli ve cömert olarak yaklaştığının görülmesidir. Allah sürekli halkını O’na geri dönmeye ve aşağılayıcı eylemlerinden tövbe etmeye davet ediyor. Allah, tekrar tekrar restorasyon ve gelecek için umut vaat etti.

“Ey dönek İsrail, geri dön” diyor RAB. ‘Size artık öfkeyle bakmayacağım, Çünkü ben sevecenim’ diyor RAB. ‘Öfkemi sonsuza dek sürdürmem. Ancak suçunu kabul et: Tanrın Allah’a başkaldırdın, Her bol yapraklı ağacın altında sevgini yabancı ilahlarla paylaştın, Beni dinlemedin.’ “Böyle diyor RAB.” (Yer. 3:12, 13).

Yeremya’nın sözleri, Allah’ın Sözü’nün genel olarak ihmal edildiği bir zamanda söylendi. Kral Yoşiya zamanında bazı reformlar başlatılmış olsa da, çoğu insan Allah’a sadakatle itaat etmeye devam etmek için hiçbir ruhsal dürtü hissetmiyordu. Günahları, putperestlikleri ve benmerkezli yaşamları manevi ve siyasi yıkıma neden oluyordu. Allah’ın istemini yapmakta ne kadar geriledilerse, gelecek beklentileri o oranda korkunçlaşıyordu. Ancak, Yeremya aracılığıyla, Allah onlara rica etti. Allah’ın onlar için aklında daha iyi bir gelecek planı vardı ve onları refah ve birlik içinde sağlıklı bir hale getirmeyi arzuluyordu. Ancak bu, yalnızca imanlı olarak ve bu gerçek imanının gerektirdiği koşullarda yaşadıklarında ortaya çıkabilirdi.

İtaat ve itaatsizlik arasındaki fark kendi hayatınızda ne anlama geliyor?

Kendi Gözlerinde Doğru Olan

Hakimler kitabındaki hikâyeler, İsrail'in Rabbin istemini takip etmediğinden dolayı çok sayıda olumsuz sonuç ortaya koymaktadır. İsrail Kenan'a girdikten kısa bir süre sonra insanlar, manevi hayatlarını kendilerini çevreleyen Kenanlıların sahte dinleri üzerinden şekillendirmeye başladılar; kendilerine kesinlikle yapmamaları söylenen şeyleri yaptılar! Maalesef karşı karşıya oldukları tek sorun bu değildi.

Hakimler 17:6 ve Hakimler 21:25'i okuyun. Bu ayetler, Allah'ın halkı arasında ortaya çıkan ilave sorunlar hakkında ne öğretiyor?

Allah'ın halkı arasındaki bölünme ve ihtilafın tarifinden bahsedelim. Ulusun birliği, antlaşma Rabbi'ne, Allah ile girdikleri antlaşmaya sadakatle itaat etmelerine bağlıydı. Ancak, kendi gözlerinde doğru olanı yaparak—özellikle de çevre ülkeler tarafından etkilenerek—mutlak bir felakete doğru gidiyorlardı. Hepimiz düşmüş varlıklarız, ve eğer kendi başımıza bırakılırsak, yüreklerimizin heveslerini izlersek, Allah'ın bizleri yürümeye çağırdığı yoldan kesinlikle ayrılacağız.

Aşağıdaki ayetler, Hakimler döneminde İsrail'in ruhsal ve sosyal koşulları hakkında bize ne anlatır?

Hak. 2:11–13 _____

Hak. 3:5–7 _____

“Rab, Musa aracılığıyla sadakatsizliğin sonucunu halkının önüne koymuştu. O'nun antlaşmasını tutmayı reddederek, kendilerini Allah'ın hayatından ayıracaklardı ve O'nun bereketi üzerlerine gelemeyecekti. Bazen bu uyarılara dikkat edildi ve Yahudi ulusuna ve onlar aracılığıyla da çevre halklara zengin nimetler verildi. Ancak onlar tarihlerinde çoğu kez Tanrı'yı unuttular ve O'nun temsilcileri olarak yüksek imtiyazlarını gözden kaçırdılar. Allah'ın onlardan talep ettiği hizmeti gaspettiler ve dini yönden rehber ve kutsal bir örnek olmaları gereken yoldaşlarını gaspettiler. Kahyaları olması gereken bağın meyvelerini kendileri için arzuladılar. Onların açgözlülüğü ve hırsı, onların putperestler tarafından bile hor görülmesine neden oldu. Böylece diğer uluslara, Tanrı'nın karakterini ve O'nun krallığının kanunlarını yanlış yorumlamaları için fırsat verilmiş oldu.”—Ellen G. White, *Prophets and Kings*, s. 20, 21.

Bir kilise olarak kendi eylemlerimiz etrafımızdakileri nasıl etkiler? İnsanlar Yedinci-Gün Adventistlerinde kendilerini olumlu şekilde etkileyen neyi görüyorlar?

İbrani Ulusunun Bölünmesi

Dönekliğin yolu ve onun korkunç sonuçları, bir gecede gerçekleşmedi. Fakat uzun yüzyıllar boyunca süregelen yanlış seçimler ve kararlar Allah'ın halkı için bazı korkunç sonuçlara yol açtı.

1. Krallar 12:1–16'da Kral Rehavam'ın hikayesini okuyun. Allah'ın halkı arasındaki bu korkunç bölünmeye sebep olan neydi?

“Rehavam ve deneyimsiz danışmanları, Allah'ın İsrail'le ilgili isteğini anlamadılar, halkın hükümetle ilgili reform kararlarına kulak verirdiler. Ancak Şekem'deki toplantı sırasında, ellerine fırsat geçtiği halde, neden–sonuç ilişkisini kuramadılar ve böylece halk kalabalıkları üzerindeki etkilerinin zayıflamasına neden oldular. Süleyman'ın yönetimi sırasında başlatılan baskıyı devam ettirme kararlılığı, Allah'ın İsrail'le ilgili tasarısına tümüyle karşıydı ve insanlara, yöneticilerin içtenliğinden kuşkulananmaları için bol miktarda olanak tanıdı. Kral ve seçtiği danışmanlar, güç gösterisine yönelik bu akılsızca ve duygusuzca girişim sonucunda mevki ve yetki gururunu gözler önüne sermiş oldular.”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa*, 2. Cilt, s. 53, 54.

Aşağıdaki ifadeler, doğru kararlar vermede bilgeliğin ihtiyacı hakkında ne söylüyor? Gerçek bilgeliğin kaynağı nerededir?

Özd. 4:1–9 _____

Özd. 9:10 _____

Yak. 1:5 _____

Rehavam'ın hikayesi ve onun halkına acele ve bilgece olmayan daha fazla zorunlu çalışmayı empoze etme kararı, İsrail krallığı tarihinde üzücü bir olaydır. Kral, iki danışman grubundan danışmanlık istedi, ancak kendi yaşındaki daha az tecrübeli gençlerin danışmanlığını izleme konusundaki nihai kararı, babası Süleyman ve büyükbabası Davut'un geçen 80 yıl boyunca inşa ettiği krallığa bir felaket getirdi. Kralın babasından daha sert olduğunu açıklayarak kalabalığı korkutma tavsiyesi, aptalca bir düşünceydi. Genç danışmanlar, halkın daha az çalışmaya yönelik taleplerine sempati duymanın kralın benimsemesi gereken bir liderlik tarzı olmadığını düşünüyordular. Bunun yerine kendisini insafsız ve acımasız olarak sunması gerektiğini söylediler. Sonuçta bir kabadayı olarak, halkının sadakat ve bağlılığını hak etmediğini gösterdi. Bu nedenle, Allah'ın halkı arasında asla olmaması gereken ve Allah'ın halkına yönelik planında yer almayan bir bölünme meydana geldi.

Korint'teki Bölünme

Ne yazık ki, Allah'ın halkı arasındaki ihtilaf sorunu, Yeni Ahit zamanlarında dahi bitmedi.

Örneğin, Pavlus'un Korintlilere Birinci Mektubunun ilk dört bölümü birlik için bir ricadır. Pavlus, Efes'teyken Korint'deki kilisede çeşitli bölünmelerin çıktığını duydu. Böylece, mektubuna kilisenin birliği ve ihtilaftan kaçınma ihtiyacı üzerine uzun bir yazıyla başlar. Pavlus, bu gelişmeden endişe duyar ve bu talihsiz durumun düzeltilmesi için ilham verici bir öğüt sunmaya çalışır.

1. Korintliler 1:10–17'ye göre, ihtilaflarının, bölünmelerinin ve çatışmalarının kaynağı neydi?

Pavlus, Kloï'nin ev halkından birinin aralarındaki bölünmeleri ve çatışmaları anlatması üzerine Korint'deki erkek ve kız kardeşleri için endişelendi. Açılış sözleri, endişesinin derinliğini gösteriyor: “Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarıyorum: Hepiniz uyum içinde olun, aranızda bölünmeler olmadan aynı düşünce ve görüşte birleşin.” Hıristiyanlar olarak “aynı düşünce ve görüşte” birleşmeleri gerektiğini hatırlattı (1. Kor. 1:10). Bu çekişme ve bölünmeye tam olarak neden olan her neyse, Pavlus bunun durmasını istedi.

Pavlus, Korintlilere, bir kişi her ne kadar yetenekli ve becerikli olsa da, Hıristiyanların insanı değil Mesih'i takip etmeleri gerektiği çağrısını hatırlatıyor. Kendi aralarında “partilere” bölünmüş gibi gözükseler de elçi, onlara açıkça böyle bir bölünmenin Mesih'in istemine göre olmadığını belirtmiştir. Hıristiyan birliğinin Mesih'te ve onun çarımıhtaki kurbanlığında odaklandığını savunmuştur (1. Kor. 1:13).

Hıristiyan birliği, İsa Mesih ve O'nun çarımıhta gerildiği gerçeğinde kaynağını bulur ve o kişi ne kadar “değerli” bir mentor ya da vaiz veya lider olursa olsun, başka hiç kimsede kaynağını bulmaz. Çarımın dibinde hepimiz aynı seviyedeyiz. Vaftizimiz, bizi günahattan arındırabilen İsa'yadır. Ancak, Mesih'teki bu birliğe doğru pratik yollarla çalışmalıyız.

Bu demektir ki, Yedinci–Gün Adventistleri olarak, iman birliğimize ve misyonumuza kesin gözüyle bakmamalıyız. Mesih'in sevgisi ve egemenliği bizi O'nunla birleştirmedikçe, bölünmeler ve çatışmalar bugün kilisemizin birliğini zayıflatabilir.

Pavlus'un burada sözünü ettiği tehlikelerden sakınmayı nasıl öğrenebiliriz? Mesih'ten başka bir kimseye sadakat ile bağlandığımızda neden hep dikkatli olmalıyız?

“Kurtlar Gelecek”

Elçilerin İşleri 20:25–31’i okuyun. Pavlus Efesli ihtiyarları ne hakkında uyardı? Bunun olmasını önlemek için ne yapmaları gerekiyordu?

Pavlus, hizmeti sırasında sık sık muhalefetle karşılaştı ve İsa Mesih’in müjdesinin sağlığını korumanın zor olacağını biliyordu. Efesli ihtiyarlara veda ederken, diğer liderlerin de müjdenin korunmasından sorumlu olduklarını söylemek için Hezekiel 33:1–6’daki bekçi benzetmesini örnek göstermişti. Topluluklarının sadık çobanları olmalıydılar.

Pavlus’un, sahte öğretmenleri tanımlamak için “vahşi kurtlar” ifadesini kullanması (*Elçilerin İşleri 20:29*), İsa’nın sahte öğretmenlerin kendilerini koyun giysilerinde gizleyeceği şeklindeki benzer uyarıları hatırlatır (*Mat. 7:15*). Bu sahte öğretmenler, Pavlus bu uyarıyı söyledikten kısa bir süre sonra ortaya çıktılar ve onun kurduğu Anadolu kiliselerindeki inananları hedef aldılar. Efesliler 5:6–14 ve Koloseliler 2:8’de, Pavlus’un Küçük Asya’daki kiliselere uyarılarından bazılarını görüyoruz.

Pavlus, Timoteos’a İkinci Mektubunda, Efes’teki kiliseden sorumlu olan Timoteos’u kilisede oluşan hatalara ve son günlerdeki tanrısızlığa karşı uyarır.

2. Timoteos 2:14–19 ve 3:12–17’yi okuyun. Pavlus, yanlış öğretmenlere nasıl karşı çıkması ve kilisenin birliğini koruması konusunda Timoteos’a ne söylüyor?

İlk olarak, Timoteos, “gerçeğin bildirisi” (*2. Tim. 2:15*) olan Kutsal Kitabını bilmelidir. Bu gereksiz tartışmaların ve spekülasyonların panzehiri, Allah tarafından verilen Kutsal Söz’ü doğru bir şekilde anlamak ve öğretmektir. Kutsal Kitap’ın hakikatleri doğru bir şekilde yorumlanmalıdır ki, Kutsal Yazılar’ın hiçbir kısmı Kutsal Kitap’ta sunulan genel çerçeveye zıttık oluşturmasın ve aynı zamanda İsa’ya olan imanın yitirilmesine neden olabilecek yanlış yorumlara engel teşkil etsin. İhtilafsızlıklar ve ikincil meseleler, aslında imanlıların Mesih’te zaferli bir yaşama hazırlanması için Allah’ın Sözü’nün ilkelerine tabi kılınmalıdır. Pavlus’un ikinci tavsiyesi Timoteos’un bizzat “bayağı, boş sözlerden sakın”masıdır (*2. Tim. 2:16*). Önemsiz ve spekülatif konular, layık ve sadık bir lider olarak dikkate alınması açısından Timoteos’un öğreti hizmetinin bir parçası olmamalıydı. Bu tür konuşmalar sadece daha fazla tanrısızlığa yol açar ve imanlıların inançlarını düzeltmez (*2. Tim. 2:16*). Yalnızca gerçek, imanlıların arasında uyuma ve dindarlığa yol açar. Timoteos’un ve topluluğun bu tür hatalardan kaçınmak zorunda olmasının nedeni, bunların kilisede bir hastalık gibi yayılmasındandır (*2. Tim. 2:17*). Nihayetinde, Allah’ın Sözü’ne itaat, kilisenin birliğini tehdit edebilecek sahte öğretinin panzehiridir (*2. Tim. 3:14–17*).

Bir kilise olarak, kendimizi, yanlış öğretilerle aramızda bölünmeler getirebilecek benzer türde insanlardan nasıl koruyabiliriz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, “Krallığın Bölünmesi,” s. 52–58, *Geçmişten Sonsuzluğa, 2. Cilt*; “Bir Uyarı ve Rica Mesajı,” s. 273–282, *Elçilerin İşleri*.

“Rab, seçtiği hizmetkârlarının uyumlu çabalarını nasıl birleştireceğini öğrenmesini arzu eder. Bazıları, onların armağanları ile bir emekçinin armağanları arasındaki zıtlığın, uyumlu bir çaba içinde birleşmelerine izin vermesi açısından çok büyük olduğunu sanır; ancak, erişilmesi gereken çeşitli zihniyetler olduğunu ve bazıları bir emekçinin sunduğu gerçeği reddettiklerinde, yalnızca başka bir emekçi tarafından farklı bir şekilde sunulduğu şekilde kalplerini Tanrı’nın gerçeğine açması gerektiğini hatırladıklarında, inşaallah birlik içinde çalışmaya gayret ederler. Ancak yetenekleri farklı olsa da, aynı Ruh’un kontrolü altında olabilirler. Her söz ve eylemde, nezaket ve sevgi açığa çıkacaktır; ve her bir emekçi kendisine tayin edilen yeri sadakatle doldurduğunda, Mesih’in takipçilerinin birliği için ettiği dua yanıtlanacak ve dünya bunların O’nun öğrencileri olduğunu bilecektir.”— Ellen G. White, *Gospel Workers*, s. 483.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Kişinin “kendi gözünde” doğru olanı yapması meselesi yeni bir şey değildir. Herhangi bir merkezi ya da kapsayıcı entelektüel ya da ahlâki otorite fikrine karşı çıkan postmodernizm, Kutsal Kitap’ın uyardığı türden bir ahlâki anarşiye sürükleyebilir. Hıristiyanlar ve bütün bir kilise olarak bu türden bir meydan okumaya nasıl karşı çıkabiliriz?
- ❷ Kral Rehavam’ın ve İsrail’in bölünme hikâyesini düşünün (*1. Krallar 12*). Bugün burada bizim için hangi dersler vardır?
- ❸ Kilise liderleri ve üyeleri, ortaya çıktığında yerel bir kilisedeki çatışmaları ve gruplaşmaları önlemeye yardımcı olmak için neler yapabilir? Büyüyüp iltihaplanmadan önce bu sorunları durdurmak ne kadar önemlidir? Kilise üyeleri olarak, Korint’teki bazıları gibi tuzağa düşmemek için nasıl dikkat edebiliriz?
- ❹ Özdeyişler 6:16–19’daki ihtilaf hakkındaki pasajı inceleyin. Yerel kilisenizdeki ihtilafları önlemek için bundan ne öğreniyorsunuz?

ÖZET: Kutsal Kitap’ta, bölünmeye sebep olan durumlarla karşılaşırız. Allah’ın halkı sadık bir itaatle yaşadığında, ihtilaf tehlikeleri de büyük ölçüde azalmıştı. Hakimler döneminin yanı sıra Rehavam iktidarındaki örnekler de bölünmeye kapı açmıştı. Yeni Ahit zamanlarında bile, ihtilaf potansiyeli sürmüştü. Allah’ın Sözü’nün doğru bir şekilde anlaşılması ve ona itaat etmek için harcanan çaba, aramızdaki ihtilaf ve bölünmeye karşı en iyi korumadır.

Adventistler Övdü, Papaz Sövdü

Elvis Dumitru

Ben bir pastörüm çünkü ömrü boyunca bir Ortodoks olan büyükbabam Yedinci Gün Adventist Kilisesi'ni işaret etti.

Büyükbabam Gherase Dumitru, Romanya'daki küçük bir köy olan Räteşti'deki evlerinde, bir gün babama şöyle demiş; "Eğer bir gün doğru olan yegâne Hristiyan kilisesine ait olmak istersen Yedinci Gün Adventist Kilisesi'ne gitmelisin."

Bu sözler bir tohum ekmiş ve babam Aurelian'ı bir Adventist Kilisesi aramaya ve komünist Romanya döneminde vaftiz olmaya yönlendirmiş. Bunun sayesinde Adventist bir evde yetiştim ve hem erkek kardeşim hem de ben Adventist pastörleriz.

Fakat büyük babam Adventistleri nereden biliyordu?

Hikaye, 1960'ların başında, Romanya'nın başkenti Bükreş'in 135 km kuzeyinde bulunan Räteşti köyünde başlıyor. Köyde yaklaşık sekiz Adventist yaşıyor. Dini kısıtlamalardan biri sırasında, yetkililer onların tutuklanmalarını emretmiş ve Adventistleri at arabasıyla hapse götürmesi için bir arabacı çağırılmış.

Araba bozuk toprak yolda sallanıp sarsılırken tutsaklar arkada ilahiler söylemeye başlamışlar. Arabacı, İsa ve O'nun sevgisi ile ilgili sözleri dinlemiş ve çok şaşırılmış. "Bu Adventistler hapishaneye giderken nasıl bu kadar coşku ile şarkı söyleyebiliyorlar?" diye düşünmüş.

Yaklaşık bir hafta sonra arabacı, bu sefer köyün Ortodoks papazını kilisesine götürmesi için çağırılmış. Araba yol boyunca çukurlara girdikçe, papaz öfkeyle Allah'a küfürler yağıdırıyormuş.

Arabacı şaşkınlık içinde onu dinlemiş. "Bu papaz neden kiliseye giderken bir çukur yüzünden Allah'a sövüyor? Ve Adventistler hapishaneye giderken neden İsa'ya bu kadar güzel övgü ilahileri söylediler?" diye düşünmeye başlamış.

Bu iki olay arabacıda derin bir etki bırakmış ve Adventistler hakkında daha çok şey öğrenmeye karar vermiş. Bir süre sonra Adventist Kilisesi'nde vaftiz edilmiş. Arabacı büyükbabamın yakın bir arkadaşıydı.

Räteşti bugün hala küçük bir köy fakat kilisedeki 40 civarı üyesiyle güçlü bir Adventist varlığına sahip.

Bizler sık sık insanların bizim ne yaptığımız ile ilgilenmediklerini düşünürüz ama insanlar her zaman izlerler. Arabadaki tutsak Adventistler, ne arabacının kendilerinin söylediği övgü ilahilerini saygı ile dinlediğini biliyorlardı ne de bu imanları sayesinde alemizdeki iki neslin Adventist olacağını.

26 yaşındaki Elvis Dumitru, Bükreş'teki Cuza Voda Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin yardımcı pastörü.